

3. Formueskat (§§ 96—128).
4. Skat af kapitalvinding (§§ 129—147).
5. Skatteligningen (§§ 148—189).
6. Kontrolregler samt ansvars- og straffebestemmelser (§§ 190—208).
7. Opkrævningsregler (§§ 209—230).
8. Forskellige bestemmelser (§§ 231—237).
9. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser (§§ 238—248).

Afsnit 1 er opdelt i 3 kapitler, omfattende indkomstskat for personer, for selskaber og foreninger m. v. og for dødsboer. Afsnit 3 er ligeledes delt i 3 kapitler: om formueskat for personer, for visse selskaber og foreninger m. v. og for dødsboer. De 2 kapitler i afsnit 4 omhandler kapitalvindingsskat dels for andre skattepligtige end indenlandske dødsboer, dels for sådanne dødsboer. Kapitlerne i afsnit 5 omhandler: de skatteliggende myndigheder, mandtalsliste og beskatningssted, selvangivelsen m. v., den foreløbige ligning og skatterådenes prøvelse m. v. Kapitlerne i afsnit 6 handler om de skatteliggende myndigheders kontrolbeføjelser og om straf for urigtig selvangivelse m. v. Endelig er afsnit 7 delt i 3 kapitler: om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. og for selskaber m. v. samt af kapitalvindingsskat.

Som begrundelse for lovforslagets store paragrafantal anføres i bemærkningerne:

„Det ligger i emnets meget omfattende og komplicerede karakter, at en lov, der skal samle alle reglerne om den personlige beskatning til staten — såvel de materielle regler som reglerne om ligningen og kontrollen, om straf, om skatteopkrævning m. v. — nødvendigvis må få et betydeligt omfang. Medvirkende til det høje paragrafantal er også den systematik, der er anvendt ved forslaget opbygning, hvorved nærværende forslag — ligesom martsforslaget — har fulgt skattelovskommissionens udkast. Man har med kommissionen været enig i, at det ikke er rigtigt at udforme lovgivningen på dette betydningsfulde område på den summariske måde, som den gældende statsskattelov af 10. april 1922 gør det. Denne lovs summariske, kasuistiske affattelse har bevirket, at der ud fra fortolkninger af dens regler er opbygget en meget omfattende praksis. Mange af de supplerende regler, der således har udviklet sig i praksis, har man anset for så vigtige, at en klar hjemmel i loven må anses for ønskelig, og de er derfor foreslået